

Alperes: ÖBB Infrastruktur AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikket (EK 81. cikk, EKSZ 85. cikk), hogy bármely személy követelheti a kartell résztvevőitől azon kár megtérítését is, amelyet az a kartellen kívüli vállalkozás okozott, amely a megemelkedett piaci árak ürügyén saját árait a termékei tekintetében jobban megemeli annál, mint ahogy ezt a kartell hiányában tette volna (*umbrella pricing*), és így az Európai Unió Bírósága által megkövetelt hatékony érvényesülés elve megköveteli ezen igény nemzeti jog szerinti elismerését?

A Bíróság (felülvizsgálati tanács) 2012. december 11-i határozata a Törvényszék (fellebbezési tanács) T-268/11. sz., Bizottság kontra Strack ügyben 2012. november 8-án hozott ítélete felülvizsgálatának elrendeléséről

(C-579/12. RX. sz. ügy)

(2013/C 71/10)

Az eljárás nyelve: német

Felek a Törvényszék előtti eljárásban

Fellebbező: Európai Bizottság

A másik fél az eljárásban: Guido Strack

A felülvizsgálat tárgyát képező kérdések

A felülvizsgálatnak azon kérdésekre kell irányulnia, hogy tekintettel a Bíróságnak az éves fizetett szabadsághoz való jogra, mint az uniós szociális jog elvére vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, amely jogot az Európai Unió alapjogi chartája 31. cikkének (2) bekezdése is kifejezetten elismer, és többek között a munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ is szerepel, az Európai Unió Törvényszékének T-268/11. P. sz., Bizottság kontra Strack ügyben 2012. november 8-án hozott ítélete sérti-e az uniós jog egységességét vagy koherenciáját annyiban, amennyiben az említett Törvényszék másodfokú bírósággént eljárva úgy értelmezte:

— az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata 1e. cikkének (2) bekezdését, hogy nem tartoznak annak hatálya alá a 2003/88 irányelvnek a munkaidő szervezésre, és különösen az éves fizetett szabadságra vonatkozó rendelkezései, és

— ebből következően az említett személyzeti szabályzat V. mellékletének 4. cikkét úgy értelmezte, hogy az magában foglalja, hogy az éves szabadság átviteléhez való jog az e rendelkezésben meghatározott korlátozást meghaladóan csak akkor biztosítható, ha azt a tisztviselő feladatainak ellátásából eredő akadályoztatás indokolja.

Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikkében említett érdekeltek és az Európai Unió Törvényszéke előtti eljárás felei a jelen határozat kézbesítésétől számított egy hónapon belül tehetik meg az említett kérdésekre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az Európai Unió Bírósága előtt.

⁽¹⁾ HL L 299., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-357/06. sz., Koninklijke Wegenbouw Stevin kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélete ellen a Koninklijke Wegenbouw Stevin BV által 2012. december 13-án benyújtott fellebbezés

(C-586/12. P. sz. ügy)

(2013/C 71/11)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (képviselő: E. Pijnacker Hordijk ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság jogilag kellő mértékben bizonyította, hogy a Bizottság által megállapított kartellben a KWS irányítói szerepet játszott;
- A Bíróság részben helyezze hatályon kívül a megtámadott határozat⁽¹⁾ 1. cikkének j) pontját abban a részében, amelyben a Bizottság a KWS-sel szemben a bírságot 27,36 millió euróban állapította meg;
- A Bíróság a KWS-sel szemben megállapított bírságot újból állapítsa meg $27,36 - 0,5 \times 17,1 = 18,81$ millió euró összegben;

- A Bíróság a Bizottságot kötelezze a KWS részéről az első fokú eljárás keretében felmerült, a Törvényszék által pontosabban meghatározandó, valamint a KWS részéről a második fokú eljárás keretében felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a fellebbezésének alátámasztása végett két jogalapra hivatkozik.

Első jogalap

A fellebbező az első jogalap keretében előadja, hogy a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét és a bírósági határozatok vitatására vonatkozó alapvető követelményeket, mivel a megtámadott ítéletben ugyanazt a bizonyítékot mindenfajta — a legkevésbé mértékben is meggyőző — indoklás nélkül ellentmondásos módon a felperes, a KWS és a Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (a továbbiakban: SNV) tekintetében is figyelembe vette (az SNV keresete a tárgya a Törvényszék T-343/06. sz. ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítéletének), jöllehet a KWS és az SNV a megtámadott határozat következtében a kartellmegállapodás keretében közösen ugyanazt a szerepet játszották.

- A KWS és az SNV állítólagos felbujtói és irányítói szerepének a Törvényszék általi értékelését annak összefüggésében kell vizsgálni: a Bizottság a határozatában megállapította, hogy a KWS és az SNV közösen irányítói erőkként álltak a kartell mögött.
- A Bizottság által a KWS és az SNV ellen felhozott számos bizonyíték bizonyító erejét a Törvényszék jogilag nem elfogadható, ellentmondásos módon értékelte.
- Mindezek alapján nem elfogadható az az álláspont, hogy a KWS a bitumenszállítók és útépítő vállalkozások kartelljében egyedül rendelkezett irányítói szereppel.

Második jogalap

A fellebbező a második jogalapja keretében azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az önkényesség tilalmát, az egyenlő bánásmód elvét, valamint az arányosság elvét, mivel a megtámadott ítéletben úgy határozott, hogy a bírság összegének a Bizottság által a KWS irányítói és felbujtói szerepének a fennállása miatt alkalmazott 50 %-os emelése hatályban tartható, jöllehet a Törvényszék megállapította, hogy a felbujtói szerep feltételezésére vonatkozóan nem áll fenn kellő indok.

- Mivel nem fogadható el az az álláspont, hogy a KWS egyedül irányítói szerepet játszott, ez a bírság emelésére is vonatkozik.
- A Törvényszék a bírság a Bizottság általi emelésének a hatályban tartásával — jöllehet a Bizottság nem terjesztett elő kellő bizonyítékokat a bírság emelését indokoló körül-

ményekre vonatkozóan — a Bizottságot az alaposságot nélkülöző megfontolásaiért a megtámadott határozatban „elismerte”.

- Az egyenlő bánásmód elve és az arányosság elve tiltja azt, hogy a Törvényszék a bírságnak a KWS-sel szembeni 50 %-os emelését hatályban tartsa, míg a T-343/06. sz. ügyben az SNV-vel szemben párhuzamosan folyó eljárás esetében azt teljes mértékben hatályon kívül helyezték.

Mindezek alapján nem fogadható el a bírságnak a KWS terhére történő emelése.

(¹) Az [EK] 81. cikk alapján megindított eljárás[ban] (COMP/F/38.456 — „bitumen [Hollandia]”-ügy) 2006. szeptember 13-án hozott C(2006) 4090 végleges bizottsági határozat.

Az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Egyesült Királyság) által 2012. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs kontra GMAC UK PLC

(C-589/12. sz. ügy)

(2013/C 71/12)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Alperes: GMAC UK PLC

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az adóalany két, ugyanazon termékekre vonatkozó ügylet kapcsán milyen mértékben jogosult egyszerre (i) hivatkozni a 77/388/E[G]K tanácsi irányelv (a továbbiakban: hatodik héairányelv) (¹) valamely rendelkezésének közvetlen hatályára az egyik ügylet vonatkozásában, és (ii) hivatkozni a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseire a másik ügylet tekintetében, amennyiben ez a két ügylet vonatkozásában adójogi szempontból olyan összesített eredménnyel jár, amelyet e két ügylet vonatkozásában sem a nemzeti jog, sem a hatodik héairányelv külön külön történő alkalmazása nem eredményez, és amely eredmény elérése azoknak nem is célja?